

Menestystä ja tasapainoilua

1990-luvulla Lynxin urheilijat menestyivät niin nuorissa kuin yleisessäkin sarjassa sekä kesällä että talvella. Vuosikymmen oli erityisesti seuran hiihtosuunnistajien kulta-aikaa. Ajan toimintaa leimasi tasapainoilu huippusuunnistuksen ja muun toiminnan välillä, yleisen sarjan ja nuorisosuunnistuksen välillä sekä lama-ajan taloudenpidossa.

Vuosikymmen käynnistyi komeasti, kun Mikael Boström voitti **vuonna 1990** nuorten henkilökohtaisen maailmanmestaruuden ja Mikael ja Kimmo Liljeström nuorten viestikultaa Pargas IF:n Sören Nymalmin kanssa. ”Olisin ollut suunnistukseeni tyytyväinen, vaikka voittoa en olisi saavuttanutkaan. Pystyin suunnistamaan lähes virheittä”, totesi Mikael kisan jälkeen. NSD-Sport raportoi Mikaelin maaliintulosta: ”Namnet var svensklingande, men spurten omisskännligt sisuladdad.” Henkilökohtaisen kisan sijaansa (7.) pettynyt Kimmo palasi viestiä ankkuroidessaan omalle tasolleen: ”Nyt kaikki sujui putkeen, suunnistus onnistui lähes virheittä ja juoksu kulki hyvin.”

1990-luvulla Lynxin menestys jatkuu laajalla rintamalla ja:

- Vuosikymmenen alkua leimaa lama
- Neuvostoliitto kaatuu, Saksat yhdistyvät, Balkanilla soditaan
- Martti Ahtisaari presidentiksi
- GSM-puhelin, tekstiviestit ja internet yleistyvät
- Suomi liittyy EU:n jäseneksi
- Suomi voittaa lätkän MM-kultaa
- Toni Neminen mäkihyppää, Mika Myllylä hiihtää ja Heli Rantanen heittää keihästä olympiakultaan
- Ensimmäinen Leimaus-leiri järjestetään
- Emit otetaan käyttöön

Lynxin ensimmäiset NuJu-voittajat: Terhi Hyttinen, Janne Wikström, Marika Boström, Ville Sundberg, Jimmy Norrman, Heidi Liljeström ja Max Packalén.

SM-mitaleita saalistettiin 11, joista viisi tuli hiihtosuunnistaen. Lisäksi Monica Boström voitti D20-sarjassa hopeaa viedessään Suomen viestiä PM-hiihtosuunnistuksissa. Nuorten Jukolassa napattiin aiempien vuosien mitalisijojen jatkoksi voitto. ”Suosikin asema ei tuonut mitään erityisiä paineita meille. Me olemme jo tottuneet siihen, kun meidät on vuodesta toiseen arvioitu kärkipään joukkueeksi. Tänä vuonna lähdimme hakemaan voittoa, ja kyllä meidän vuoromme nyt voittaa olikin”, totesi ankkuri Max Packalén Satakunnan Kansan haastattelussa (12.8.1990).

Seura ja seuralaiset saivat useita huomionosoituksia, muun muassa Suunnistusliiton valmentajakerho antoi tunnustuksen valmennustaidoista Paul Boströmille ja Åge Liljeströmille. Suunnistusliitto nimesi Lynxin Vuoden suunnistusseuraksi.

Jukolan viestissä miehet (20.) ja Venlojen viestissä naiset (12.) saavuttivat vuonna 1990 seuran siihen asti parhaat sijoitukset.

Jatkuva menestys ja seuran juniorien siirtyminen yleiseen sarjaan haastoivat valmennustointa. Ohjaajia ja valmentajia samoin kuin ratamestareita tarvittiin. Seuralaisia kannustettiin osallistumaan valmentajakursseille ja ratamestarikoulutukseen. Toimintasuunnitelman mukaan seuran toiminnan päätavoitteena oli ”kamppailla kirkkaimmista mitaleista niin kotimaassa kuin ulkomaillakin ja samalla luoda mahdollisuudet kunnan ja lähiseudun asukkaille harrastaa suunnistusta niin kuntoillen kuin kilpaillenkin”. Jäsenille tarjottiin suunnistustoimintaa ympäri vuoden, taitoharjoituksia, kuntojumpaa, leirejä, testejä, kartta- ja lamppulenkkejä... Kansallisia kilpailuja ei järjestetty, mutta muita pienempiä kilpailutapahtumia järjestettiin 72, mukaan lukien 9 Länsirastit-tapahtumaa.

Menestystä ja epäonnea

Vuosi 1991 oli Lynxin 20. toimintavuosi. Sen kunniaksi Lynx voitti toisen kerran SM-pistetilaston. Eniten pisteitä toivat hiihtosuunnistajat viidellä mitalisijalla. Monica Boström otti D18-sarjassa mestaruudet sekä normaali- että pikamatkalla ja Mika Junnto normaalimatalla H18-sarjassa. Tyttöjen viestijoukkue voitti kultaa ja poikien hopeaa. Maininnan ansaitsee myös Juha Oravainen, joka oli H21-sarjan 5. normaalimatalla. Kesällä Mikael Boström voitti SM-pikamatkalla Lynxin historian ensimmäisen yleisen sarjan SM-mitalin, pronssin.

Tiomilassa saavutettiin siihen asti paras sijoitus, 19. Naisille kävi kehnommin, sillä joukkue hylättiin heti ensimmäisellä osuudella. Jukolan viestissä puolestaan miesten ykkösjoukkue ei päässyt maaliin saakka, sillä

aloittaja Timo Äijälä loukkaantui pahoin heti lähdön jälkeen. ”Jukolan yö Vimpelissä tulee jäämään mieleen suurien odotusten... ja painajaisten yönä, jolloin aika tuntui pysähtyneen ja jokainen tunsi voimattomuutensa ja pienuutensa ja kaikki sanottava tuntui typerältä. Ei voinut muuta kuin toivoa. Ja sitten loppujen lopuksi, jokaisen lynxiläisen kasvoilta näkyi, että me olimme voittaneet viestin jo paljon ennen kuin Södertäljen ankkuri tuli maaliin, kun saimme kuulla, että Timon tilanne on hallinnassa”, kuvasi Lars-Christer Packalén yön tunnelmia Tiedoksi-lehdessä.

Mikael Boström on Lynxin ensimmäinen yleisen sarjan SM-mitalisti. Kuvassa Mikael vuoden 1990 O-ringenillä H20-sarjan voittajana.

Vuoden 1991 Lynxin uusi aluevaltaus yleisen sarjan ensimmäisen SM-mitalin ohella oli ensimmäinen piirinmestaruus yleisen sarjan viestissä. Joukkueessa suunnistivat Simo Sukselainen, Ilkka Sundberg, Mikael Boström ja Timo Äijälä.

Halikkoviestistä Lynx otti kolmen joukkueen voimin toistamiseen kokonaiskisan voiton ja palkintona olleet 5000 markkaa. Voiton avain

lienee ollut tasaisuus, sillä ykkösjoukkue oli ”vasta” 7. Kun 70-luvulla seuran johto tuskaili jäsenten niukkaa kilpailuihin osallistumista, ei 90-luvulla enää tarvinnut tuskailia: sekä koti- että ulkomaisissa kisoissa käytiin ahkerasti. Vuoden 1991 toimintakertomukseen on listattu lynxiläisten kilpailleen kotimaan lisäksi 13 eri maassa.

Seura järjesti paitsi omia harjoitus- ja kilpailutapahtumia sekä kymmenet Länsirastit myös yrityksille ja yhdistyksille tarkoitettuja suunnistuskilpailuja. Keväällä pidettiin aloittelijoille kolmipäiväinen suunnistuskoulu sekä Veikkolassa että keskustassa – osallistujia oli kaikkiaan 160. Melkein päivälleen 20 vuotta seuran perustamisesta eli 8.12. järjestettiin 20-vuotisjuhlaviesti Gesterbyn kartalla. Siitä saivat alkunsa Maroc-viestit, joista tuli monelle seuralle loppusyksyn piristävä ”rituaali”.

H35-sarjan pm-viestimestarit vm. 1991: Christian Engblom, Jukka Saramäki ja Tapio Laaksonen.

Tyttöjen joukkue Heidi Liljeström, Terhi Hyttinen, Suvi Arola, Jeannette Malmsten ja Monica Boström nappasi kolmossijan Nuorten Tvåmilassa 1991. Pojat olivat Nuorten Tiomilan viides. Nuorten Jukolasta heltisi neljäs sija, kakkosjoukkue sijalla 16 oli paras kakkosjoukkueista ja kolmosjoukkue sijalla 19 paras kolmosjoukkueista.

Toimintasuunnitelmassa vuotta 1991 oli luonnehdittu tasapainoiluksi huippusuunnistuksen (huippujen tukeminen) ja muun toiminnan (resursoinnin) välillä. Kun vielä edellinen tilikausi oli alijäämäinen, oli selvä tarve pitkästä ajasta korottaa jäsenmaksuja: aikuisten jäsenmaksu toimintakaudella oli 100, nuorten 20 ja kannattajajäsenten 500 markkaa.

Vuonna 1992 Lynx voitti toisen kerran Nuorten Jukolan. Samalla voitettiin omaksi seitsemän vuotta kiertänyt Nuorten Hiidenkivi. Viestiä veivät Marika Boström, Toni Louhisola, Johanna Paccalén, Samuli Launiainen, Antti Suvinen, Terhi Hyttinen ja Jimmy Norrman. Lynx oli koko viestin ajan kärkijoukossa, eniten oltiin kärjestä jäljessä ensimmäisen osuuden jälkeen sijalla 22, mutta silloinkin vain 1.21, mistä suuren osan selittää se, että Marika pääsi vain vaivoin nilkuttaen maaliin loukattuaan jalkansa viimeisen rastin jälkeen. SM-mitaleita kertyi 11, joista kaksi oli ”Lynxin ensimmäisiä”: ensimmäisen naisten pääsarjan SM-mitalin ottivat Monica Boström, Kirsi Huhtinen ja

Suunnistusharjoitusten lisäksi vakioviikko-ohjelmaan kuului muun muassa jumppailtoja sekä kartta- ja lampulenkkejä. Useita seuran urheilijoita kuului Suunnistusliiton valmennusryhmiin. Seuran omiin valmennusryhmiin kuului 33 suunnistajaa ja 15 hiihtosuunnistajaa.

Kirsi Reiman hiihtosuunnistamalla viestihopeaa. H45-sarjan Åge Liljeström puolestaan otti Lynxin ensimmäisen veteraanisarjojen SM-mitalin, pronssin, suunnistuksen normaali- matkalla.

Erilaisia kilpailutapahtumia Länsi-rastit mukaan lukien järjestettiin 66. Piirinmestaruusviestin järjestelyistä tuli takapakkia, kun maksettavaksi tuli kisakeskuksena olleen Sjökillan koulun höyrykiertoilmauunin korjaus, 2688 markkaa. Loppuvuoden kohokohta oli seuramajan saaminen, kun Kirkkonummen kunta vuokrasi osan Volsin koulun tiloista Lynxille. Vuonna 1992 seuran puheenjohtajana aloittanut Jukka Saramäki kertoo: ”Nuorisotoiminnan kannalta Volsin entisen kansakoulun saaminen seuramajaksi oli merkittävä. Itse Volsissa asuvana jouduin myös seuramajavastaavaksi.

Volsin seuramaja oli 90-luvulla kovassa käytössä. Seuramajavastaavina toimivat Jukka Saramäki ja Paul Boström.

Vols oli useamman vuoden seuran toiminnan keskus, jossa pidettiin kokoukset, leirejä niin seuralaisille kuin ulkopuolisillekin. Ruotsista lainatulla idealla pidettiin jopa soppailtoja. Kaikki seuran oravapolkukerhot pidettiin Volsissa.”

Suunnistusliiton valmentajakerho antoi tunnustuksen Paul Boströmille ja Jalo Hellstenille valmennustaidoista. Lars-Christer Packalén sai Suunnistusliiton hopeisen ansiomerkin, ja Helsingin piirin suunnistusjaosto valitsi hänet Vuoden nuoriso-ohjaajaksi.

Harjoitus-
tapahtumien talven
normiviikko: Jumppa
ti (Veikkola), ke (Masa-
la), to lamppulenkki,
su karttalenkki.

Kolmannet kerrat toden sanoivat

”Jos kirkkonummelaisseura Lynx haluttaisiin syrjäyttää edes ohimenevästi suunnistuksen Nuorten Jukolan viestin kärkipaikoilta, näyttää jäljelle jäävän vain yksi rehellinen keino: Lynxille täytyy myöntää Nuorten Jukolan isännys, jolloin se ei voisi itse osallistua.” Näin arvioi Jussi-Pekka Reponen Helsingin Sanomissa **vuoden 1993** Nuorten Jukolasta kertovassa uutisessa (15.8.1993). Lynx ei ollut isäntä, mutta Lynxin komennossa menttiin, ja tuloksena oli jo kolmas Nuorten Jukolan voitto. Joukkueessa suunnistivat Samuli Launiainen, Ville Sundberg, Anna Leskinen, Juha-Pekka

Länsiväylä 8.9.1993

Kirkkonummen kunnanhallituksen puheenjohtaja Pirkko Lehtinen kiitti Lynxin nuorten suunnistusjoukkuetta kunnan hyväksi tehdystä PR-työstä. Nuorten valinta vuoden kirkkonummelalaisiksi oli seuralle myönteinen yllätys.

Vierinen, Katri Karvonen, Marika Boström ja Toni Louhisola. Kirkkonummen kunnanhallitus arvosti nuorten tekemää pr-työtä valitsemalla joukkueen jäsenet vuoden kirkkonummelalaisiksi. Paul Boström ja Åge Liljeström puolestaan saivat jälleen Suunnistusliiton valmentajakerhon tunnustuksen valmennustyöstään.

SM-pisteissä Lynx oli toinen 225 pisteellä, joista yli puolet toivat hiihtosuunnistajat. SM-mitaleita kahmittiin 18, joista 7 kulta. Kesän SM-viestit olivat kuitenkin pettymys, kun saaliiksi saatiin vain pronssisijat sarjoista H16 ja H45.

Lynxin naiset voittivat hiihtosuunnistuksen suurviestin Lumi-Toukolan joukkueella Jeannette Malmsten, Kirsi Huhtinen, Marika Boström, Kirsi Reiman ja Monica Boström. Naisten Tiomilassa, tutummin Tvåmilassa, joukkue Teresa Kollanen, Anu Äijälä, Sari Laitinen, Terhi Hyttinen ja Monica Boström otti 5. sijan, joka on toistaiseksi kaikkien aikojen paras sijoitus. Jukolan viestissä puolestaan miehet olivat sijalla 17, mikä oli siihen saakka paras. Halikko-viestissä menestyksen avain oli jälleen tasaisuus: kokonaiskisan voitto neljän joukkueen voimin – ykkösjoukkue oli kolmas.

Maajoukkuetasolla Suomea edustivat Mikael ja Monica Boström sekä Kirsi Reiman. Mikael valittiin ensimmäisenä lynxiläisenä aikuisten MM-kisajoukkueeseen. Monica puolestaan oli sekä talvella että kesällä nuorten MM-joukkueessa ja voitti epävirallisen hiihtosuunnistuksen nuorten MM:n. Kirsi hiihtosuunnisti maailmancupissa pisteille.

Oravapolkukoulutusta järjestettiin kesällä Veikkolassa ja keskustassa ja talvella Ilvesmajalla. Samalla myös lasten vanhemmat saivat alkeisopetusta. Oravilla oli myös oma leiri Porkkalassa.

Vuoden 1994 toimintaa valmistellessa lama alkoi näkyä. Syyskokouksen keskustelu budjetista oli alavireistä: kampanjatuotot olivat epävarmoja, matkakorvausasiat palautettiin johtokunnalle tarkennettavaksi, huomiota kiinnitettiin leiripaikkojen valintaan (mahdollisimman edulliset) ja johtokuntaa evästettiin tiiviisti seuraamaan menoja (ja tarvittaessa leikkaamaan). 1992–94 seuran puheenjohtajana toiminut Jukka Saramäki muistelee: ”1992 Paku luopui puheenjohtajuudesta ja allekirjoittanut joutui suuriin saappaisiin, ehkä liian suuriin! Seura oli toiminut hyvin puheenjohtajavetoisesti. Liian

Lynxin vuoden 1993 Halikko-viestin kolmanneksi ankuroinut Jussi Aumo kertoo viestin loppuratkaisuja Jukka Saramäelle: ”Tokavikalle mentiin kaikki vähän väärin, mutta näin sen ensimmäisenä ja täysiä sinne. Vedin vielä lipat ennen kuin tulin viimeiselle.” (Kuvakaappaus videolta Ilkka Saarimäki, Halikko-viesti 1993 Angela, <https://www.youtube.com/watch?v=qNBkmbn6fXg>)

suuret saappaat näkyivät erityisesti seuran taloudessa 90-luvun laman aikaan. Tiukan paikan tullen tosin humanistipuheenjohtaja saattoi taas luottaa Pakun apuun. Hänen kautta seuran talous pelastui. Nuo vuodet olivat seuratoimintaurani stressaavimmat.”

Talous oli tiukilla, kuten voi päätellä johtokunnan pöytäkirjasta (15.8.1994): ”Yritetään tulla toimeen sillä mitä on.” Menestystä lama ei kuitenkaan vienyt. Vaikka SM-mitaleita tuli edellisvuotta vähemmän, tuli plakettisijoja niin, että seura pysyi kolmen parhaan joukossa SM-pistetilastossa.

Nuorten Tiomilan Lynx voitti kolmannen kerran. Viesti oli tiukka ja ratkesi vasta toiseksi viimeisellä rastilla, jonka Lynxin ankkuri Tuomas Niemi otti tarkasti muiden koukatessa. Näin saatu etumatka kesti tiukassa kirissä loppuun saakka. Huomionarvoista on, että ensimmäistä kertaa poikien joukkueessa suunnisti myös tyttö, Vendla Lindholm.

**MOT DEN FINSKA SISUN
RÄCKTE INGA GÄNG TILL**

Lynxin kolmannen Nuorten Tiomila -voiton nappasivat Harri Poutiainen, Ville Sundberg, Kenneth Hertzman, Arto Kaipainen, Toni Louhisola, Pasi Elolampi, Vendla Lindholm, Juha-Pekka Vierinen, Samuli Launiainen ja Tuomas Niemi.

Lumi-Toukolassa sekä miehet että naiset ottivat hopeaa. Kesäinen Jukola sujui miehillä kohutuullisesti sijalle 21, mutta naiset jäivät Venlojen viestissä ynnämuihin sijalle 33. Kauden paras suurviestimenestys tuli 25-mannakavlenista, jossa Mikael Boström ankkuroi Lynxin raivoisan taistelun jälkeen kolmanneksi. Myös Halikko-viestissä heltisi kolmas sija – ja kokonaiskilpailun kolmas voitto neljän joukkueen voimin.

Mikael Boström edusti Suomea aikuisten maailmancupissa ja Terhi Hyttinen nuorten MM-kilpailuissa, jossa saavutti pronssia pikamatkalta.

Keskiviikkorastit kymmenet Länsirastit mukaan lukien pyörivät huhtikuusta lokakuuhun. Uutuutena tarjottiin tiistaisin avoimia taitoharjoituksia eri teemoilla. Seuramaja Volsissa vakiinnutti paikkansa seuran eri ryhmien kokoontumis-, valmennus- ja leiripaikkana. Majaa vuokrattiin myös ulkopolisille: vuonna 1994 seuramajalla leireilivät mm. Pihkaniskat, Kalevan Rasti ja Turun Suunnistajat.

Suunnistusliitto myönsi Lynxille Sinettiseurun arvon tunnustuksena määrätietoisesta ja pitkäjänteisestä nuorisotyöstä.

Talous tiukilla laman kourissa

Vuonna 1995 puheenjohtajaksi tuli Kaj-Erik Montén. Hän kuitenkin muutti kesällä ulkomaille töihin, joten varapuheenjohtaja Timo Äijälä hoiti puheenjohtajan pestiä loppuvuoden. Edellinen puheenjohtaja Jukka Saramäki pääsi nyt omimmilleen nuorisosaaston vetäjäksi. Juki kertoo: ”1994–2000

toimin nuorisajaoston vetäjänä. Henkilökohtaisesti tämä aika oli antoisinta seuratoimintaurallani. Tähän tietysti vaikutti myös, että omat poikani olivat mukana Jukomiila 2000 -ryhmässä, joka perustettiin Lynxin vuoden 1994 Nuorten Tiomilan voiton jälkeen. Nuorisotoiminnan kannalta Volsin entisen kansakoulun saaminen seuramajaksi oli merkittävä. Toiminta saatiin ympärivuotisen säännölliseksi. Talvisin pelattiin jääpalloa, tehtiin suunnistuksen kuivaharjoitteita jne. Vuoden 2000 lähestyessä leirityksiä lisättiin. Otettiin seuran puolijoukkueelta ja menttiin Nuuksion korpeen leirille. Välillä käytiin pelaamassa Tränuhalsin suolla suofutista.”

90-luvun lama näkyi ja tuntui. Muistiinpanot seuran taloustilanteesta 17.10.1995: ”Tuotot jäävät toimintavuonna selvästi alle budjetoidun, kulut eivät ole sopeutuneet pieneneviin tuottoihin, vaikka jonkin verran säästöä onkin. Onko mistään saatavissa lisätuottoja? Ylimääräinen (vapaaehtoinen) jäsenmaksu? Talous-

asioita tulee huolellisesti käsitellä jokaisessa johtokunnan kokouksessa, ennakoida tuleva kehitys ja päättää tarvittavista toimenpiteistä.” Aikuisten jäsenmaksu pidettiin ennallaan 100 markassa, mutta nuorten maksu korotettiin 50 markkaan. Uutena jäsenmaksuluokkana otettiin käyttöön perhemaksu, 300 markkaa. Tilikausi päättyi reilusti tappiollisena.

Menestystä tuli, mutta ei aivan edellisvuosilta totuttuun tapaan. SM-mitaleita saavutettiin kuusi ja SM-pisteissä jäätiin sijalle 8. Naiset nappasivat Lumi-Toukolasta kakkossijan, samoin nuoret Nuorten Jukolasta, johon Lynx osallistui kuuden joukkueen voimin. Halikko-viestistä otettiin kokonaiskisan voitto kaikkiaan viidennen kerran ja kolmannen kerran peräjälkeen. Ykkösjoukkue sijoitui kolmanneksi. Seuran valmennusryhmissä oli siihen asti ennätyselliset 71 urheilijaa, joista 23 hiihtosuunnistajia. Kirsi Reiman edusti Suomea hiihtosuunnistuksen maailmancupissa.

Erilaisia kilpailutapahtumia mukaan lukien Länsirastit, kesäkansalliset ja Maroc-viesti järjestettiin 62. Kuntosuunnistuksia, muita liikuntapalveluja ja harjoituksia järjestettiin entiseen tapaan. Uutuus oli syksyllä perjantaisin yhdessä HPV:n kanssa pidetty jumppailta – KHS:n urheilijoiden kanssa oltiin jumpattu jo monena vuonna.

Lars-Christer Packalén sai Suunnistusliiton ansiomerkin liiton 60-vuotisjuhlien yhteydessä marraskuussa.

Jukka Saramäki toimi 1990-luvulla valmennuspäällikkönä, puheenjohtajana ja nuorisajaoston vetäjänä.

Uusia aluevaltauksia ja sähköistyvää toimintaa

Vuonna 1996 vietettiin Lynxin 25-vuotisjuhlaa 150 lynxiläisen voimin seuran perustamisen vuosipäivänä 6.12. Lapinkylän Furuhedissä. Sitä ennen oli menestytty ja toimittu aktiivisesti niin kilpailu- kuin harrastuspuolella. Seuralle oli myös saatu ensimmäistä kertaa nainen puheenjohtajaksi, kun Leila Pohjola oli ottanut pestin vastaan. SM-pistetilastossa palattiin kärkikaartiin toiseksi, ja SM-mitaleita kertyi 15. Ensimmäisissä virallisissa pyöräsuunnistuksen SM-kilpailuissa Tom Nylund otti hopeaa ja Mika Rantala pronssia normaalimatkalta miesten pääsarjassa. Kirsi Kivilaakso (os. Reiman) edusti Suomea hiihtosuunnistuksen MM- ja PM-kilpailuissa. PM-kilpailuista hän saavutti viestihopeaa. Marika Boström edusti Suomea nuorten MM-hiihtosuunnistuksissa ja Toni Louhisola nuorten MM-kilpailuissa kesällä. Koko seuran tasoa mittaavissa viesteissä Lynx menestyi mainiosti: 25-mannasta tuli 5. sija ja Halikko-viestistä sekä kilpailun että kokonaiskilpailun voitto.

Kauden suuri ponnistus oli Meikon alueella yhteistyössä OK77:n kanssa järjestetty ryhmän 2 SM-kilpailu, joka oli Lynxin ensimmäinen SM-tason kilpailunjärjestelytehtävä. Kilpailunjohtajana toimi Lynxin Seppo Raula ja pääratamestarina OK77:n Lars Simell. Järjestelyt onnistuivat hyvin. Maroc-viestistä sen sijaan tuli jälkipyykkiä, koska radat kulkivat maanomistajakartan puutteellisuuden vuoksi erheellisesti myös sellaisella alueella, johon ei ollut maanomistajan lupaa. Tästä Lynx sai Suunnistusliiton Kilpailuryhmän päätöksellä huomautuksen. Muita kilpailu-, kuntosuunnistus- ja harjoitusjärjestelyjä pyöritettiin totuttuun tapaan.

Oravapolkukoulutusta järjestettiin kerran viikossa seuramajalla. Suunnistusta tuotiin esiin myös järjestämällä Hipposuunnistus Kirkkonummen Osuuspankin sponsoroimana. Myös isommat 8–12-vuotiaat lapset ja 12–15-vuotiaiden Jukomiila-ryhmä kokoontuivat säännöllisesti harjoituksiin. Syksyllä aloitettiin koulujen kanssa yhteistyössä suunnistusopetuksen kouluprojekti. Kirkkonummen vapaa-aikalautakunta palkitsi seuran tunnustuspalkinnolla suunnistusharrastuksen kehittämisestä ja kirkkonummelaisuuden positiivisesta esille tuomisesta. Suunnistusvalmentajat palkitsivat jälleen kerran Paul Boströmin ansioituneena valmentajana.

Talous oli tiukilla, mutta seura pystyi antamaan tuen valmennukseen, nuorisotoimintaan ja harrastustoiminnan kehittämiseen. Käyttöön otettiin urheilijoiden bonusjärjestelmä.

Vuonna 1997 seuran organisaatiossa jaostot muodostivat entistä selkeämmin toiminnan painopisteen. Jaostojen edustajat kuuluivat puheenjohtajan, sihteerin ja taloudenhoitajan lisäksi johdokuntaan.

Toiminta oli aktiivista erityisesti lasten ja nuorten toiminnassa sekä valmennuksessa. Menestys jäi kuitenkin vaisuksi, joskin ilonaiheitakin oli. Hiihtosuunnistajat voittivat kolme SM-mitalia sekä naisten Lumi-Toukolan. Vendla Lindholm ja Marika Boström edustivat Suomea hiihtosuunnistuksen nuorten kansainvälisissä kilpailuissa. Seuran ainoan Suomen mestaruuden toi Tom Nylund pyöräsuunnistuksen normaalimatkalta.

OK77:n kanssa järjestettiin kansalliset suunnistuskilpailut Meikon alueella. Myös Maroc-viesti junailtiin marraskuussa perinteiseen tapaan kauden päätöskisana. Uusi aluevaltaus tehtiin järjestämällä seuran historian ensimmäinen pyöräsuunnistuksen kansallinen kilpailu Pirttimäessä yhteistyössä HPV:n kanssa. Janne Kivilaakso toimi kilpailunjohtajana ja Mika Rantala ratamestarina. Kaikkiaan kilpailu- ja kuntosuunnistustapahtumia järjestettiin jälleen yli 60.

Lasten suunnistusopetus tapahtui seuramajalla Volsissa suunnistuskerhona. Osallistujia oli noin 50. Myös Hipposuunnistus järjestettiin. Talvella aloitettu sunnuntaisin pidetty lasten korttelisuunnistustapahtuma keräsi runsaasti lapsia mukaan. Keväällä pidettiin yhteistyössä koulujen kanssa alakoululaisille suunnattuja suunnistuskoulupäiviä, ja useat lapset halusivat jatkaa suunnistusta Lynxin kerhossa. Jukomiila-ryhmän (12–15-v.) ja Suhuset-ryhmän (8–12 v.) toiminta oli säännöllistä läpi vuoden. Seuran aikuisten ja yli 15-vuotiaiden valmennusryhmiin kuului hiihtosuunnistuksessa 20 urheilijaa (maajoukkuryhmä, ryhmä I ja ryhmä II) ja kesäsuunnistuksessa 11 urheilijaa (A- ja B-ryhmä). Kaikkiaan ryhmiin kuului 80 suunnistajaa. Pääasiassa ryhmät leireilivät kotimaassa. Kevätleiri kuitenkin pidettiin pääsiäisenä Ruotsin Linköpingissä 25 osallistujan voimin. Suunnistusliitto nimesi Paul Boströmin vuoden valmentajaksi.

Vuonna 1998 seuratoiminta oli jälleen aktiivista kaikilla osa-alueilla tiukasta taloudellisesta tilanteesta huolimatta. Yhdeksi tavoitteeksi toimintavuodelle olikin asetettu talouden vahvistaminen sopivien yhteistyösuhteiden kautta. Tätä varten perustettiin markkinointi- ja talousjaosto, jonka puheenjohtajana toimi seuran puheenjohtajana vuoden alussa aloittanut Paavo Kautto, sekä Kim Hurtan vetämä yrityssuunnistuksen kehitysryhmä tuotteistamaan suunnistus- ja muita ulkoilupalveluja yrityksille.

Erilaisia suunnistustapahtumia järjestettiin 53, mikä oli hieman edellisvuosia vähemmän. Toimintasuunnitelmaan oli kirjattu tavoite panostaa Länsirasteihin, jotta Lynxin järjestämät olisivat Länsirastien parhaita. Länsirasteja järjestettiin 10 kertaa, mutta pettymykseksi osallistujia oli vain runsaat 700 – sateinen kesä verotti osanottoa. Ilvesrastit ja muut seuran omat harjoitukset pyörivät totuttuun tapaan. Hiihtosuunnistajilla oli myös totuttuun tapaan mm. lumileiri yhteistyössä

Kirkkonummen Hiihtoseuran kanssa. Lumeen saatiin ei-toivottua tuntumaa jo marraskuussa, sillä Upinniemessä järjestetty Maroc-viesti käytiin lumisissa olosuhteissa.

Suunnistuskerhoissa oli ennätysmäärä lapsia ja nuoria ja Ilvesmaja kovassa käytössä. Huolta oli kannettu vetäjien riittävydestä, mutta onneksi ohjaus- ja järjestelytukea saatiin useilta osallistuvien lasten vanhemmilta.

Kilpailumenestys jäi SM- ja pm-mitaleilla mitaten edellisvuotta vähäisemmäksi, mutta muu menestys kompensoi sitä. Lumi-Toukolassa naiset sijoituivat toiseksi, ja Venlojen viestissä saavutettiin siihen mennessä paras sijoitus, yhdeksäs. Naisten tiomilassa sijoitus oli vielä pari pykälää parempi eli seitsemäs. Miehet suunnistivat Jukolassa sijalle 17, jolla joukkue sivusi seuran siihen mennessä parasta sijoitusta. 50-vuotis-Juhla-Jukolassa Siuntiossa Lynxin naisjoukkue osallistui Jukolan viestiin erityisluvalla. Joukkue ”7 viehkeää venlaa” Marika Boström, Anu Äijälä, Monica Boström, Jeanette Aumo, Reeta Varonen, Meri Louhisola ja Sari Salo sijoittui runsaan 1200 joukkueen joukossa komeasti sijalle 401. Tämän jälkeen naisten osallistuminen Jukolan viestiin alkoi yleistyä.

Vuoden 1998 lopussa seurassa oli 370 jäsentä, joista luokiteltuja suunnistajia 124 ja hiihtosuunnistajia 35.

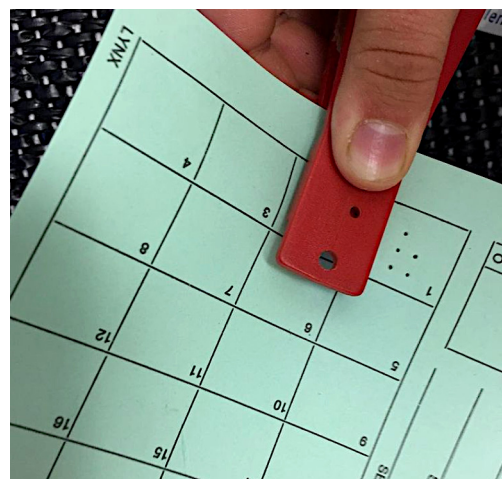
Valmentajayhdistys palkitsi Paul Boströmin ties monennenko kerran sekä Aki Sarasen ansiokkaasta valmennustyöstä.

”Suunnistus siirtyy 2000-luvulle”, otsikoi **vuoden 1999** Lynx-info. Sami Kivilaakso valotti jutussa tietotekniikan merkitystä suunnistuksessa. Tietotekniikka oli ollut jo vuosikaudet tavalla tai toisella mukana suunnistuskilpailujen järjestelyissä, mutta ”itse suunnistussuorituksessa ei tietotekniikka ole kuitenkaan ollut mukana”. Jutussa kyse oli Emit-leimausjärjestelmästä, jollaisen myös Lynx

Paul Boströmin valmentajataidot ja -paneutuminen huomioitiin monen otteeseen sekä alueellisesti että valtakunnallisesti. Boströmin valmennettavat menestyivät niin kotimaassa kuin kansainvälisestikin. Kuvassa itsekkin SM-tason suunnistaja Boström täydessä vauhdissa vuoden 1984 Smålandskavlenissa. Boström kutsuttiin Lynxin kunniajäseneksi vuonna 2021.

oli edellissyksynä hankkinut. ”Tämän vuoden aikana Suomessa otetaan laajalti käyttöön elektroninen leimausjärjestelmä. – – Helmikuuhun mennessä yli 13 000 suunnistajaa on hankkinut itselleen EMIT-kilpailukortin. Näin myös yli 60 aktiivista lynxiläistä.” Kivilaakso tiesi myös kertoa, että Tampereella vuonna 2001 järjestettävissä suunnistuksen MM-kilpailuissa käytetään elektronisen leimausjärjestelmän lisäksi ensimmäisen kerran GPS-paikannusjärjestelmää. ”Suunnistustapahtumien järjestäjille riittääkin tulevaisuudessa haasteita. On otettava käyttöön ja opeteltava uusia järjestelmiä. Nämä sitovat myös mittavasti seurojen taloudellisia resursseja.”

1990-luvun lopussa pihtileimaus ja pahviset kilpailukortit alkoivat jäädä historiaan elektronisten leimausjärjestelmien yleistyttyä.

Seuran perinteiden mukaisesti lasten ja nuorten toimintaan panostettiin. SM-mitaleita saavutettiin kolme kuten edellisenäkin vuonna, mutta nyt jäätin vaille yhtään kultaista. SM-plakettisijoja tuli parisenkymmentä. Miehet kunnostautuivat Tiomilassa: 11. sija on edelleen seuran toistaiseksi paras. Joukkueessa suunnistivat Tuomas Niemi, Timo Äijälä, Harri Poutiainen, Jussi Aumo, Tom Asklöf, Sauli Mäntylä, Simo Sukselainen, Armo Hiie, Toni Louhisola ja Valentin Novikov. Nuorten Jukolassa ykkösjoukkue oli neljäs ja kakkosjoukkue komeasti kuudes. Nuorten Tiomilassa pojat sijoittuivat viidenneksi.

Seuran toiminnassa ei vuoden aikana tapahtunut erityisen suuria muutoksia. Lasten suunnistusopetus, eri ikäryhmien valmennus sekä kuntosuunnistus ja muut liikuntapalvelut hoidettiin entiseen tapaan. Toimintasuunnitelmassa oli monissa kohdin kiinnitetty huomiota tarpeeseen kohentaa seuran taloudellista tilannetta, mutta ponnisteluista huolimatta tilanne ei parantunut. Tiukalla taloudenpidolla toimintasuunnitelman ja budjetin mukaiset tuet eri toiminnoille pystyttiin kuitenkin antamaan. Vuoden lopulla menetettiin seuramaja, koska kunta tarvitsi sen koulukäyttöön.

Lynxin 1990-luvun puheenjohtajat

- Lars-Christer Packalén –1991
- Jukka Saramäki 1992–94
- Kaj-Erik Montén 1995, varapj. Timo Äijälä, vpj. hoiti tehtävää loppuvuoden Monténin muuttua kesällä ulkomaille työskentelemään
- Leila Pohjola 1996–97
- Paavo Kautto 1998–99

Kirsi Reiman täydessä vauhdissa.

Hisun kulta-aika

Myös hiihtosuunnistuksessa lynxiläiset olivat erityisesti 1980-luvun lopulla ja 90-luvulla usein kärjessä. Mitaleita kertyi niin henkilökohtaisista SM-kilpailuista kuin viesteistäkin. 80-luvulla pojat aloittivat menestyksen ottamalla H15-16-sarjan SM-hopeaa 1983 viestistä joukkueella (Harry Liljeström, Simo Sukselainen ja Jari Vikberg). 90-luvulle tullessa varsinkin tytöt ja naiset olivat hisu-kisoissa jatkuvasti kärkisijoilla sekä henkilökohtaisissa että viestikisoissa. Kovimmat meriitit keräsi Kirsi Reiman voittamalla tyttösarjojen mitalien lisäksi mm. kahdesti pikamatkan SM-kultaa naisten pääsarjassa. Kirsi myös kuului Suomen maa-joukkueeseen hiihtosuunnistuksessa ja saavutti PM-viestihopeaa vuonna 1996. Myös useita SM-mitaleita kahminut Monica Boström edusti Suomea saavuttaen mm. tyttöjen PM-hopeaa vuonna 1988 ja nuorten epävirallisen hiihtosuunnistuksen maailmanmestaruuden vuonna 1993. Lumi-Toukolan Lynxin naiset voittivat 1993, 1995 ja 1997.

Pojat kunnostautuivat erityisesti viesteissä, mutta Mika Juntto voitti henkilökohtaisen SM-kullan normaalimatalla 1991. Erityismaininnan ansaitsevat myös Tom Nylund ja Juha Oravainen miesten pääsarjan plakettisijoillaan.

2000- ja 2010-luvuilla saatiin tyttöjen ja Kirsin, silloin jo Kivilaakso, ansiosta vielä muutamia SM-mitaleita. Paula Iso-Markku edusti Suomea 2000-luvulla nuorten MM-kilpailuissa, parhaimpana saavutuksena viestihopea vuonna 2004.

Tuorein hiihtosuunnistuksen SM-mitali on Nelli Aaltosen D13-sarjan kulta vuonna 2019, mutta 90-luku jää toistaiseksi historiaan lynxiläisen hiihtosuunnistuksen kulta-aikana.

Vuoden 1989 D15-16-sarjan SM-hopeamitalistit Jeanette Malmsten, Terhi Hyttinen ja Monica Boström.

H16-sarjan kulta 1990: Markku Kipinoinen, Jimmy Norrman ja Janne Wikström.

Karttoja syntyi

Vuosikymmenen aikana valmistui kymmenkunta uutta tai päivitettyä karttaa. Suurin projekti oli yhteistyössä OK77:n kanssa tehty Meikon alueen uudelleenkartoitus. Alueelta valmistui kaksi karttaa, jotka tulivat käyttöön 1996 R2 SM-kisoissa. Vuosikymmenen aikana valmistuneet kartat:

- 1990 Väransby
- 1991 Veikkola, Evitskog, Gesterby
- 1992 Porkkala, Pikkala
- 1993 Vols
- 1994 Takkumäki
- 1996 Meiko (kaksi karttaa yhteistyössä OK77:n kanssa), Ristikallio
- 1998 Upinniemi

Tiedotuksen uudet konstit

Seuran tapahtumista tiedotettiin 90-luvun alussa entiseen tapaan Kirkkonummen Sanomissa ja Länsiväylässä ja jonkin verran myös Västra Nylandissa. Lisäksi jäseninfoa jaettiin Tiedoksi-lehdessä. Keväisin julkaistussa Lynx-infossa (josta saadut ilmoitustuotot olivat seuralle tärkeitä) esiteltiin suunnistusta ja seuran toimintaa laajemmalle lukijakunnalle. Vuoden 1990 Lynx-infon oli lukenut ainakin Samuli Alaspää, sillä hän kirjoitti asiasta Kirkkonummen Sanomien Lukijan postia-palstalla (25.10.1990): ”Oli kesällä postilaatikossa Lynxin, kirkkonummelaisen suunnistusseuran vuosijulkaisu. Olin lukenut tästä lehdestä seuran toiminnasta, jäsenten hyvistä sijoituksista niin suomenmestaruuskilpailuissa kuin muissakin koitoksissa. Mutta vuosijulkaisu sai vasta paremmin huomaamaan Lynxin piirissä tapahtuvan toiminnan merkityksen.”

Vuonna 1995 pohdittiin, josko puhelinvastaajaa voisi käyttää sisäiseen tiedottamiseen, kun lehtien tiedotuspalstat muututtuivat maksullisiksi. 1996 alettiin sisäistä tiedonvälitystä varten tehdä Kuukauden Ilves -lehteä. Se julkaistiin 11 kertaa ja lisäksi jäseninfo Tiedoksi kolme kertaa. Vuosikymmenen loppua kohti Kuukauden Ilveksen sähköpostijakelu yleistyi. Vuosikymmenen puolivälin tienoilla ajankohtaista asiaa seuran toiminnasta alettiin julkaista www-sivuilla.

Vedonlyöntiä ja kaikkien aikojen pummi 43-kavlenissa

1990-luvun lopulla ja 2000-luvun alkupuolella Lynxin "vetskut" osallistuivat usein Ruotsin 43-viestiin, tuttavallisemmin "Gubbekavleniin". D43-sarjan naiset sijoittuivat muutamaa otteeseen kymppikärkeen, parhaimmillaan 8. sijalle vuosina 2001 ja 2002. Miehet jäivät vaille mainittavampaa menestystä.

Näissäkin reissuissa sattui ja tapahtui. Tuija Soanjärvi muistelee: "Meillä oli vuoden 2002 viestissä jopa kaksi ladyjoukkuetta. Etujoukot menivät kilpailupaikalle minun autollani, ja jälkijoukot tulivat Teresan autolla. Teresa ja Sari tekivät kaikkien aikojen pummin ajamalla Tukholmasta ihan väärään suuntaan hemmetin pitkälle. Lopulta joltain huoltoasemalta saivat kartan ja virhettä päästiin korjaamaan. Seurasi hurja kaahaus kohti kilpailupaikkaa, jossa me muut hermoilimme heidän viipymistään. Minä olin muistaakseni aloittamassa ykköstä, johon Saria ja Teresaa tarvittiin, mutta autossa oli myös kakkosen avaaja Kaasalaisen Riitta. Riitta tulikin sitten kokolailla autosta suoraan lähtöpaikalle. Mutta itse viesti meni ainakin ykköseltä oikein hyvin, taisimme olla paras suomalaisjoukkue.

Ladyilla ja gubbeilla oli myös useana vuonna tapana lyödä vetoa siitä, kumpi joukkue sijoittuu pa-

Vuoden 1999 D43-ladyt: Tuija Soanjärvi, Kristiina Ahlqvist, Sari Salo, Tiina Leskinen ja Beatrice Malmsten.

remmin. Veto lyötiin epämääräisesti 'juomakorista'. Muistaakseni gubbet hävisivät aina, muttei paluumatkalla mitään koria koskaan näkynyt."

Ensimmäinen 43-viesti suunnitettiin vuonna 1982. Enimmillään osanottajia oli 3 300 vuonna 1992. 2000-luvulla määrä alkoi hiipua, ja vuoden 2011 viesti jäi viimeiseksi. (<http://www.43.lok.se/index.php>)

Vauva vaunuissa ja äiti lähdössä ankkuriosuudelle, mitä tehdään? No, Lynxin leirissä ladyt määräsivät vauvanhoidon tietenkin Erkki Oinaskalliolle, jolla itsellään oli joukosta tuorein vauva.

